

# Con Dâu Mỹ

## Phi Phi

<http://members.tripod.com/~doanket/truyen/daumy.html>

Khi chồng bà Trang là một Hạ-Sĩ-Quan của QLVNCH, hy sinh vì tổ quốc, sau một trận đánh quân thảo với CSBV tại vùng giới tuyến trong mùa Hè đỏ lửa năm 1972. Lúc đó Tường mới lên 2 tuổi. Tuy bà Trang là một phụ nữ hiền lành chất phát, nhưng trời phú cho một sắc đẹp khá mặn mà, nên sau đó có rất nhiều thanh niên đã đem lòng yêu thương bà, và thực lòng muốn xây dựng hôn nhân, nhưng bà Trang đã nhất mực từ chối khéo, tất cả những người đã để ý đến bà, và quyết định ở vậy để nuôi con thờ chồng...

Khi Tường vừa lên 5 tuổi, giống bố như đúc, bắt đầu đi học lớp mẫu giáo. Bà Trang cảm thấy có nhiều thì giờ hơn, trong lúc con còn ở tại trường. Mỗi ngày bà có thêm thì giờ để đi bỏ hàng mỗi kiem lời, cộng với số lương trợ cấp tử tuất hàng tháng của chồng, nên hai mẹ con có một đời sống tương đối dễ thở, mặc dầu ở vào hoàn cảnh mẹ góa con côi. Bởi vậy bà Trang cảm thấy rất an phận với cuộc sống hiện tại.

Nghe tiếng gõ cửa, bé Tường chạy ra mở cửa và kêu : Di Thảo ! Làm như không nghe thấy tiếng chào của cháu, bà Thảo em gái của bà Trang hốt hải hỏi : Chị Trang đâu ? Nghe tiếng em gái, bà Trang vội vàng từ nhà trong chạy ra, vừa thấy mặt chị, bà Thảo không kịp ngồi, và nói như ra lệnh : "Mẹ con chị phải sửa soạn gấp để sáng ngày một đi Mỹ ! Em đã ghi tên chị và thằng Tường trong sổ Mỹ chỗ em làm việc rồi". Bà Trang muốn hỏi cô em gái thêm chi tiết, vì đây là một tin quá đột ngột bất ngờ đối với bà, nhưng bà Thảo trả lời không có thì giờ để giải thích, và tiếp : "Chị muốn đi sang Mỹ hay là muốn ở lại sống với VC ?" Nói xong, bà Thảo vội vàng bước ra cửa, và nói với lại : "Sáng ngày một lúc 10 giờ sáng, em sẽ đến đón hai mẹ con chị vào phi trường Tân-Son-Nhat để đáp máy bay đi Mỹ ..." Với tình trạng ở Sài Gòn hiện tại, hai mẹ con bà Trang không có sự lựa chọn nào khác.

\* \* \* \* \*

Từ ngày di cư sang Mỹ, Mẹ con bà Trang và gia đình cô em gái là bà Thảo được cùng một nhà thờ bảo trợ, nên vẫn ở chung với nhau. Vì trong lúc Tường còn nhỏ, bà Trang bản tính lại nhút nhát, nên không dám đi học để thi lấy bằng lái xe, bởi vậy mọi sự di chuyển của hai mẹ con đều tùy thuộc vào gia đình của bà Thảo. Cho đến lúc Tường lớn lên, và vừa bắt đầu vào lớp 11 high school, bà Trang với số tiền dành dụm được sau bao nhiêu năm làm việc vất vả, đã đi mua cho Tường một chiếc xe trả tiền mặt. Và hai mẹ con bà Trang bắt đầu dọn ra apartment ở riêng, và cũng từ đây, sự di chuyển của gia đình bà Trang không phải nhờ vả vào người khác nữa.

Sau khi học hết lớp 12 high school, thay vì ghi tên vào đại học để học tiếp theo 4 năm nữa lấy bằng bachelor, nhưng Tường đã phải ghi tên vào trường Community College, để học lấy associate degree về ngành điện tử, và chỉ trong một thời gian 2 năm sau, Tường đã trở thành một chuyên viên điện tử, với nhu cầu ngày càng gia tăng trong ngành high tech., Tường đã kiếm được một việc làm trong một hãng điện tử. Sở dĩ Tường quyết định như vậy, là vì Tường muốn bà Trang nghỉ việc ở nhà. Vì Tường nghĩ rằng bà Trang đã phải hy sinh, không quản ngại gian nan cực khổ suốt cả đời, để nuôi dưỡng Tường cho đến ngày hôm nay. Và với số lương hàng tháng hiện tại của Tường, dư sức bảo đảm cho cuộc sống của hai mẹ con.

Sau một thời gian nghỉ ở nhà, bà Trang thấy có rất nhiều thì giờ rảnh rỗi. Và lại, Tường sau mấy năm làm việc, cũng đã dành dụm được một số tiền, thêm vào đó là công việc trong chỗ sở của Tường làm cũng khá vững chắc. Vì thế bà Trang muốn có đứa cháu nội để cưng chiều, và đây cũng là nguyện vọng duy nhất của bà. Thêm vào đó, Tường năm nay cũng gần 30 tuổi rồi...

Bà Trang đốt mấy nén nhang để khấn vái vong hồn ông Thượng-sĩ Tài -chồng bà- để ông phù hộ thêm, nên hôm nay bà muốn bày tỏ nguyện vọng của bà với Tường, bà nghĩ thế nào Tường cũng kiếm lý do từ chối vì chưa muốn mất tự do... Nhưng bà Trang đã nhạc nhiên, Tường rất hoan nghênh ý kiến đó, và Tường cho

bà hay là cũng đang có ý định thưa với bà về chuyện này. Nghe Tường nói, bà Trang rất lấy làm mừng, và nói thêm : "Ba mày thiêng quá!".

Khi Tường thưa với bà Trang là Tường đã có girl friend, và nó là người Mỹ, thì mặt bà thay đổi hẳn sắc diện, nhưng rất may bà Trang đã trấn tĩnh ngay được, nên Tường đã vô tình không để ý. Sự thực trong thâm tâm, bà Trang không có ác cảm gì đối với người Mỹ, mà ngược lại, bà còn rất quý mến họ. nhưng bà nghĩ : Nếu con dâu của bà là người Mỹ, thì có thể gây ra nhiều trở ngại, như ngôn ngữ, cũng như phong tục tập quán bất đồng, những dị biệt này có thể đưa đến sớm đổ vỡ cuộc tình duyên của Tường, điều này bà Trang không bao giờ muốn xảy ra cho Tường, và bà cũng không muốn tỏ thái độ chống đối, vì đối với bà Trang, Tường là đứa con duy nhất, và cũng là nguồn yên ủi suốt đời của bà, nhờ có Tường nên bà đã can đảm hy sinh cả cuộc đời để có được ngày hôm nay. Bởi vậy, bà Trang không muốn làm điều gì để Tường buồn cả, nên bà chỉ còn một cách duy nhất là hy vọng thời gian sẽ làm Tường nghĩ kỹ lại, cũng như con girl friend Mỹ của Tường, sẽ không có đủ kiên nhẫn...Bà Trang hỏi : Tên nó là gì ? Tường đáp : "Thưa Má tên nó là Sandy. Hôm nào con sẽ đưa Sandy về trình diện với má ..."

Bà Trang đang nấu ăn ở dưới bếp, nghe tiếng Tường nói ồn ào ở ngoài phòng khách, và hình như có tiếng nói của người lạ, bà vội vàng đi ra, thấy một cô gái Mỹ tóc hung, mắt xanh, dáng vóc thon cao, vào khoảng hơn 20 tuổi, trông rất là xinh đẹp, vừa thấy bà Trang, Tường vội vàng giới thiệu con girl friend Mỹ với bà : "Thưa má đây là Sandy bạn của con". Quay về hướng con Sandy, Tường dĩ nhiên phải nói tiếng Anh : "Đây là "Mom" của tao", vừa nghe Tường giới thiệu xong, con Sandy định đưa tay ra để bắt tay bà Trang, nhưng rất may nhớ ra kịp, là Tường đã dặn nó không được đưa tay ra để bắt trước, làm như vậy là coi như phạm thượng. Ngay sau khi Tường giới thiệu xong, bà Trang chỉ tay xuống sofa và nói với con Sandy : "sit". Con Sandy giọng nhỏ nhẹ lễ phép : "Thank you Ma'am !" Rồi bà Trang bỏ đi vào trong bếp trở lại, để mặc Tường và con Sandy ngồi nói chuyện với nhau. Khoảng nửa tiếng sau, thấy bầu không khí có vẻ nặng nề, Tường xin phép má để đưa Sandy đi shopping.

Tường đã nhiều lần xin với bà Trang để được phép cưới con Sandy về làm vợ, nhưng bà đã dùng kế "hỏa binh" để kéo dài thời gian, hy vọng tuổi trẻ bồng bột mau chán nản, nhưng sự việc đã không xảy ra như bà ước muốn, bởi vậy lần này bà không còn viện lý do nào để từ chối nữa, và lại bà Trang không muốn làm cho Tường đi đến chỗ thất vọng, vì bà biết mặc dầu girl friend của Tường tuy là Mỹ, nhưng đây là mối tình đầu của Tường. Nên sau khi bà Trang đã làm lễ cúng vong hồn chồng bà để "thỉnh ý", bà thấy tâm hồn thật là thư thái, vì bà cảm thấy như có sự đồng ý của ba Tường. Cho nên hôm nay bà Trang chính thức bằng lòng cưới con Sandy cho Tường.

Không như bà Trang đã hiểu lầm về sự chiều chuộng của người phụ nữ Mỹ đối với chồng như người ta thường đồn đãi. Từ ngày con Sandy về làm dâu nhà bà đến nay đã được hơn sáu tháng, sáng nào nó cũng dậy trước Tường, lo sẵn lunch để cho Tường mang đi làm, và một ly cà-phê đúng sở thích của Tường để sẵn trên bàn, sau đó nó mới vào đánh thức Tường dậy. Mỗi ngày sau khi Tường đi làm, con Sandy không bao giờ đi ngủ lại, nó dọn dẹp nhà cửa cho gọn gàng ngăn nắp, và ngồi chờ bà Trang dậy, để giúp đỡ bà những công việc thường ngày trong khi nó chưa xin được việc làm.

Những ngày đầu khi con Sandy mời về làm dâu, bà Trang rất e ngại những "bất đồng" giữa bà và con Sandy lúc không có Tường ở nhà, nhưng con Sandy cũng đã nhìn thấy rõ điều đó, cho nên mỗi lần nó nói chuyện với bà Trang, không bao giờ nói văn hoa dài dòng, mà nói thật là vắn tắt, gọn gàng, không cần đúng văn phạm, miễn làm sao cho bà Trang hiểu ngay. Thêm vào đó, con Sandy còn cố gắng ăn tất cả những món mà bà Trang nấu mỗi ngày, ngon thì nó ăn nhiều, không vừa miệng thì nó ăn ít, ngay cả những món ăn nặng mùi như mắm tôm, mắm nêm v.v...Mặc dầu nó chưa biết ăn, nhưng không bao giờ nó tỏ ra có thái độ chê bai, và lại luôn luôn nói : "Smells good". Sự tế nhị của con Sandy, đã làm cho bà Trang không còn mặc cảm về khả năng tiếng Anh yếu kém của mình như những ngày đầu nữa, và con Sandy đã chiếm được trọn cảm tình của bà Trang. Vì vậy những "khoảng cách" giữa Mẹ chồng Việt và con dâu Mỹ đã được hoàn toàn san bằng...Và bà Trang đã thực lòng yêu thương con Sandy. Cho nên nhiều lần bà Trang khen với Tường con Sandy đúng là "vợ hiền dâu thảo".

Mỗi lần bà Trang nấu những món đặc biệt như chả giò, bún bò Huế, phở v.v...Con Sandy đều mang theo giấy bút ngồi bên cạnh chăm chú ghi chép để học. Nó luôn luôn hỏi bà Trang về recipe của những món ăn này, hy vọng một ngày kia chính tay nó sẽ nấu những món này cho Tường thưởng thức, và chính nó cũng

rất mê ăn những món này. Bởi vậy con Sandy thường nói : "I can eat pho (phở) and bun bo hoe (bún bò Huế) every single day".

\* \* \* \* \*

Hôm nay chiều thứ Bảy trời bỗng nhiên nổi cơn giông tố, sấm chớp, mưa gió tầm tã không đi ra ngoài để enjoy week-end như mọi lần được. Chương trình trên T.V cũng không có gì đặc sắc, nên Tường rủ con Sandy đi vào phòng nằm đầu lảo, trong lúc vui chuyện, con Sandy mở cuộc survey Tường. Đại ý nó hỏi : "Em lấy anh và về ở với anh đã được gần một năm rồi, vậy anh có thấy "Mom" phê bình gì về em không ?" Tường lấy tay béo yêu vào cằm con Sandy và đáp : "Mom" nói em là người vợ và con dâu perfect". Nghe Tường nói, con Sandy sượng đến phồng mũi, nhưng nó làm bộ nhún nhường, nói đùa lại : "You are a big liar", cả hai cùng cười vui vẻ...

Đã có lần bà Trang nói với Tường, là bà không muốn Tường và con Sandy hôn nhau trước mặt bà, mặc dầu bà Trang đã sống ở Mỹ hơn hai chục năm nhưng vẫn còn mang nặng phong tục Á Đông. Tường định giải thích thêm cho má biết, người Mỹ vợ chồng hôn nhau là chuyện rất thường tình. Nhưng để tỏ ra đứa con có hiếu thảo với cha mẹ, nên Tường chỉ dậm dậm vâng vâng cho xong, nhưng hôm nay không hiểu tại sao Tường lại buột miệng thuật lại chuyện này cho con Sandy biết. Nghe Tường kể xong, con Sandy nổi nóng dễ dàng, vì cho rằng bà Trang đã đối xử quá khắt khe với nó. Con Sandy ngồi phắt dậy và bắt đầu tấn công Tường. Nó nói đại ý : " Give me a break, làm ơn nói với má anh rằng là ở cái xứ Mỹ này, vợ chồng hôn nhau chỉ là một chuyện quá thông thường ". Đang giận dữ, con Sandy kê lể thêm : " Nhân cơ hội này tôi cho anh biết là từ ngày tôi lấy anh về đây ở đến nay, có những lần má anh hấp nguyên một con cá to tổ bố, để nằm chinh ỳnh trên cái đĩa, còn nguyên đầu, mắt nó mở to thao láo nhìn mọi người, mỗi lần như vậy nếu tôi không thương anh, và vì phép lịch sự, tôi đã bỏ chạy ra ngoài để la làng lên rồi, nên bữa cơm hôm đó tôi không dám mở to mắt, và chỉ mong cho anh ăn lẹ cái đầu con cá đi..." Nói xong con Sandy phóng lẹ xuống đất, chạy ra ngoài phòng khách đóng cửa phòng lại một cái rầm, và mở T.V lên coi, làm Tường không kịp phản ứng gì. Nhưng Tường hiểu tính vợ, dễ nổi nóng và cũng mau nguội cơn giận, nên Tường định khoảng nửa tiếng sau, sẽ ra ca bài "con cá" với nó thì mọi chuyện lại êm đẹp ngay. Nhưng rồi Tường ngủ thiếp đi lúc nào không hay...

Tường trở mình qua lấy tay định ôm Sandy như thường lệ, nhưng không có Sandy nằm bên cạnh, nên Tường mất đà giật mình tỉnh giấc. Nhìn đồng hồ thấy đã hơn 2 giờ sáng, Tường vội vàng chạy ra ngoài phòng khách, thấy Sandy đang nằm ngủ ở sofa một cách say sưa, Tường dùng remote tắt T.V, lấy chăn đắp nhẹ nhẹ trên người Sandy sợ nó tỉnh dậy mất giấc ngủ. Nghe tiếng động, Sandy mở mắt, thấy Tường đang cúi lom khom, Sandy hôn nhẹ lên môi Tường, rồi vội vàng xin lỗi Tường, và Sandy hứa từ nay trở đi, nó không bao giờ hôn Tường trước mặt bà Trang nữa. Nói xong Sandy ngồi dậy cầm tay đất Tường trở vào phòng ngủ, lấy tay vít đầu Tường xuống bộ ngực căng phồng của nó ...